

Въ шумът и плачът на нашия печатъ ний не съзирати искренность за достижение доброто, а заблуждение. Той иска само високи мита за да цъвнела индустрията и се прекратяла еврейската спекуляция, а не иска да изучи живота и потръбите на нашия народъ и общество и отъ тукъ да почерпи сили и право да иска приеманието на една или друга мърка охраняюща нашето вътръшно благосъстояние. Индустрията пропада, викатъ всички, тичайте да ѝ помогнемъ! Дайте кредити за специални училища, отпуснете помощи, покачете митната тарифа и да видите какъ индустрията ще почне да се въздига. Ний въ това не вървами и ще се помъчимъ да дадемъ обяснения за нашето невѣрие и съмнение.

Нашата индустрия презъ близки години види се е дохождала до единъ цвѣтущъ предѣль, и отъ тукъ е ударила назадъ и почнала да пропада. Кои години сѫ били тѣ? — То се знае че е било преди 1878 година, когато за България нѣмаше граници отъ Дунава чакъ до Бѣло Море и Египетъ. Тъзи цвѣтуща индустрия е била въ ония дни, когато нашето племе не бѣше господарь на държавата, когато неговите сили не отиваха да попълватъ нито редовете на войската, нито правителствените длѣжности, а търсеше прехраната си въ занаяти, които доставяха потрѣби на господствующето племе — турцитѣ. Произведенията на нашите занаятчии се разнасаха по пазаритѣ на една широка и голѣма империя, и памираха купувачи: кожухарътъ е продавалъ своите кожуси, котларътъ своите медни сѫдове, и всички сѫ памирали купувачи и вѣнъ отъ своята срѣда, произвеждали сѫ по-вече и сѫ живѣли охолно. Турското население слабо се предаваше на занаятчии и бѣлгаретъ държеха индустрията въ рѫцетъ си. Значи потрѣбите на тогавашиото общество сѫ правила цвѣтуща индустрията, и политическите преврати които се извѣршваха поставиха на нови условия нашия занаятчия. Една голѣма част отъ турското население се изсели, границитѣ се туриха подъ носа ни и за нашия занаятчия се затвориха пазаритѣ на голѣмата империя. Политическото промѣнение внесе цѣло разстройство въ тогавашиата групировка на занаятчии и една голѣма част отъ нѣкогашните занаятчии трѣбаше да взематъ длѣжноститѣ на господствующето племе, което бѣ напуснало страната ни. Останаха на занаятчии мадцина, които съ своята